

ข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔
สภาผู้แทนราษฎร
(เฉพาะจังหวัดและกลุ่มจังหวัด)

๒) ควรมีแนวทางที่ชัดเจนหรือหลักเกณฑ์ในการตีความของหน่วยงานต่าง ๆ เช่น ตุลาการ องค์กรอิสระ รัฐสภา และฝ่ายบริหารให้มีการตีความตามพจนานุกรมของราชบัณฑิตยสภา เพื่อลดปัญหาการตีความขัดแย้งกัน

(๖) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

๑) ควรร่วมมือกับส่วนราชการอื่น เช่น คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปปช.) และส่วนราชการต่าง ๆ ผ่านศูนย์ปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต โดยมีการรณรงค์ให้ทุกหน่วยงาน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ช่วยกันขับเคลื่อนยกระดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (CPI) ของประเทศไทยให้สูงขึ้น

๒) ควรศึกษาแนวทางแก้ไขกฎหมายความเป็นไปได้กรณีที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐจะต้องรับการกระจายงานหรือได้รับมอบหมายงานจาก คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปปช.) ก่อนดำเนินการต่าง ๆ โดยหน่วยงานควรรับงานได้ โดยตรง เพื่อลดขั้นตอนกระบวนการดำเนินงานให้มีความรวดเร็วมากขึ้น

๒.๒๒ จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

(๑) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๑) ควรให้ความสำคัญกับภาพรวมงบประมาณของแต่ละจังหวัดเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายที่จังหวัดวางเอาไว้ ควรมีการตรวจสอบข้อมูลระหว่างงบส่วนกลาง งบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับงบจังหวัดรวมงบประมาณทั้งหมดที่ลงไปในแต่ละจังหวัดเพื่อลดความซ้ำซ้อน

๒) ควรปรับปรุงเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณให้แต่ละจังหวัด ซึ่งมีการนำรายได้ครัวเรือน ระดับความยากจน จำนวนประชากร มาเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาทำให้การจัดสรรงบประมาณให้กับจังหวัดขนาดใหญ่ไม่ได้ตามสัดส่วนที่สอดคล้องกับท้องถิ่นซึ่งจะสามารถบริหารงานหรือแก้ปัญหาได้

นอกจากนี้ ควรนำข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชาชนของกลุ่มจังหวัด สตรี ผู้สูงอายุ จำนวนผู้ยากไร้ เพื่อมาประกอบการพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสม

๓) จังหวัดและกลุ่มจังหวัดต้องมีการพิจารณาทบทวนปรับปรุงการดำเนินงานที่ไม่ตรงกับกรอบพันธกิจที่หน่วยงานวางไว้

๔) จังหวัดต่าง ๆ ได้รับงบประมาณน้อยลง เนื่องจากโครงการเสนอเข้ามา มีความซ้ำซ้อนกับโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งโครงการดังกล่าวได้มีการถ่ายโอนงบประมาณแล้วตามระเบียบของคณะกรรมการการกระจายอำนาจ แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งไม่มีศักยภาพพอที่จะดำเนินการโครงการเองได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กซึ่งได้รับงบประมาณลงทุนจำนวนน้อย ทั้งนี้จังหวัดควรพิจารณาแก้ไขปัญหา ร่วมกับกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ควรปรับปรุงแก้ไขระเบียบให้งบจังหวัดสามารถลงไปช่วยเหลือท้องถิ่นได้

๕) ควรกำกับดูแลให้ดำเนินโครงการสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของการจัดสรรงบประมาณให้กลุ่มจังหวัดที่เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนในพื้นที่ใกล้เคียงกัน มีสิ่งแวดล้อมใกล้เคียงกัน มีบุคลากรร่วมกัน มีอัตลักษณ์คล้ายกัน ได้มารวมกันพัฒนาแบบบูรณาการมิให้มีการแบ่งงบประมาณและงานไปดำเนินการแยกแต่ละจังหวัด โดยไม่ได้มีการบูรณาการร่วมกันอย่างแท้จริง

๕) การดำเนินงานด้านงบประมาณในจังหวัดควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้นำในการแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องโครงการในจังหวัดที่มีความซ้ำซ้อนกันระหว่างหน่วยงาน หรือกรณีมีข้อพิพาทของหน่วยงานในจังหวัด

๖) ควรมีการบูรณาการในกลุ่มจังหวัดเพื่อร่วมพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวร่วมกันระหว่างจังหวัดและร่วมกันดูแลในเรื่องของความปลอดภัย หรือเรื่องของวงแหวนอันดามัน การเดินทางเรือและรถยนต์ เส้นทางเรืออันดามัน ซึ่งหากมีการดำเนินการแยกในแต่ละจังหวัดจะดำเนินการได้ยากจึงควรบูรณาการอย่างจริงจังทั้งเป้าหมายและงบประมาณ

๗) รัฐส่วนกลางมีงบประมาณและอำนาจแต่ไม่มีข้อมูลในการพัฒนาท้องถิ่น แต่หน่วยงานท้องถิ่นมีโครงการมีแนวคิดในการพัฒนา แต่ไม่มีงบประมาณและไม่มีอำนาจ

ดังนั้น จึงควรมีการปรับลดงบประมาณ เพื่อนำไปเป็นبودหนุนให้กับหน่วยงานท้องถิ่นให้มากขึ้น

๘) มีการนำบกลุ่มจังหวัดและงบจังหวัดไปก่อสร้างถนนซึ่งเป็นงบตามภารกิจ (Function) ของหน่วยในพื้นที่

ทั้งนี้ การจัดสรรงบประมาณครั้งต่อไปจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ควรนำงบประมาณไปสร้างถนนที่ไม่มีเจ้าภาพเป็นผู้ดูแลหรือเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความจำเป็น เช่น ถนนเชื่อมระหว่างตำบลกับตำบล อำเภอกับอำเภอ ซึ่งเป็นเส้นทางสายรองที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดูแล แต่ไม่มีงบประมาณดำเนินการ เป็นถนนที่ใช้ในการท่องเที่ยว หรือเพื่อส่งเสริมเศรษฐกิจในเส้นทางสายรอง

๙) ควรมีการบูรณาการในการแก้ไขปัญหาร่วมกัน อาทิ ปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมภาคเหนือตอนบนมีปัญหา ปัญหาฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM ๒.๕ และปัญหาภัยแล้ง น้ำท่วม หรือปัญหาวัชพืชในแม่น้ำเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดโดยในทุกภูมิภาคจะต้องมีการบูรณาการแก้ปัญหาร่วมกันในระดับจังหวัดและในระดับกลุ่มจังหวัดจึงจะบังเกิดผล

๑๐) ควรให้ความรู้และสนับสนุนการใช้อุปกรณ์ดับไฟฟ้า ให้จิตอาสาที่เข้าไปช่วยงานและมีการเสียชีวิต

๑๑) ปัญหาหมอกควันในภาคเหนือซึ่งเกิดจากการเผาในจังหวัดหนึ่งแล้วมีผลกระทบกับจังหวัดอื่น ผู้ว่าราชการจังหวัดของแต่ละจังหวัดมีศักยภาพที่จะผลักดันแก้ไขปัญหานี้ได้ หากมีการประสานความร่วมมือกัน

๑๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด ควรเจรจาในเรื่องของการเปิดด่านที่มีการเชื่อมโยงกันระหว่างประเทศไทย ประเทศเมียนมา และประเทศจีนซึ่งเชื่อมต่อกันที่จังหวัดเชียงราย

ทั้งนี้ เป็นโอกาสของประเทศในการผลักดันสินค้าของไทยทางภาคเหนือผ่านเส้นทางชายแดนรถยนต์ขึ้นไปทางภาคเหนือได้

๑๓) มีหลายจังหวัดที่มีพื้นที่ติดชายแดน จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ควรมีแนวทางในการฟื้นฟูการค้าชายแดนในทิศทางเดียวกัน

๑๔) ควรปรับปรุงตัวชี้วัดของหน่วยงานกลุ่มจังหวัดในเรื่องของปัญหาฝุ่นควัน ที่ยังมีการใช้ตัวชี้วัด PM ๑๐ ซึ่งควรแก้ไข เป็น PM ๒.๕ การกำหนดค่ามาตรฐานตัวชี้วัด PM ๒.๕ ที่มีมาตรฐานที่ ๕๐ AQI ควรมีการตั้งเป้าหมายเป็น ๒๕ AQI ให้ได้ โดยให้เริ่มตั้งค่ามาตรฐานที่ ๓๗.๕ AQI ก่อนได้

๑๕) กรณีการพัฒนาถ้ำหลวงขุนน้ำนางนอนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ควรมีการพัฒนาร่วมกันไม่ใช่แยกกันดำเนินการ ผู้ว่าราชการจังหวัด ควรจัดแผนบูรณาการร่วมกันเพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวในจังหวัดเชียงรายและภาคเหนือ

๑๖) ในเรื่องของงบกลุ่มจังหวัด เห็นว่าเป็นประโยชน์ ซึ่งเป็นการพัฒนาเรียนรู้ร่วมกัน และมีเป้าหมายในเชิงยุทธศาสตร์บูรณาการร่วมกันได้

เช่น กรณีน้ำท่วมภัยแล้งจึงมีรูปแบบบางระกำโมเดล และปากพระโมเดล จังหวัดสุโขทัย ที่มีการร่วมมือกันระหว่างจังหวัดพิษณุโลก ไปสู่จังหวัดสุโขทัยและจังหวัดต่าง ๆ

ดังนั้น งบกลุ่มจังหวัดจึงควรมีอยู่ แม้ว่าจะมีความเหลื่อมล้ำและไม่บูรณาการกันอยู่บ้าง

๑๗) ภาคเหนือตอนล่างที่มี ๕ จังหวัด ควรมีการพัฒนากลุ่มจังหวัด เพื่อขับเคลื่อนเรื่องของประตูการค้าตะวันตก ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจตะวันตก หรือ Western Economic Corridor (WEC)

๑๘) ควรใช้งบประมาณเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ภายในประเทศหลังสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ คลี่คลาย

ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นกำลังสำคัญที่สุดในการแก้ปัญหาและการพัฒนาจังหวัด โดยควรใช้ความรู้ในการพัฒนา แทนการใช้เงินในการพัฒนา หากสามารถทำให้ความยากจนลดลง โดยในทุกจังหวัดจะมีปัญหาเรื่องเอกสารสิทธิ และปัญหาประชาชนไม่มีที่ดินทำกิน ซึ่งหากจังหวัดนำปัญหาเหล่านี้มาแก้ปัญหา ก่อนซึ่งเป็นเรื่องความยากจน ความเหลื่อมล้ำ ในที่ดินทำกิน จะแก้ปัญหาให้ประชาชนได้

๑๙) ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดที่มีรายได้มาจากภาคอุตสาหกรรมเป็นสำคัญ มาจากนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่การพัฒนาต้องเน้นการเชื่อมต่อด้านคมนาคมที่สะดวกเพื่อลดค่าขนส่ง

๒๐) ยุทธศาสตร์การท่องเที่ยว ควรกำหนดเป็นวาระของแต่ละจังหวัด โดยส่งเสริมจุดที่พักริมทาง การเชื่อมโยงถนน และสายการบิน เพื่อให้เกิดการแข่งขันในเรื่องการบริการ รวมทั้งสร้างจุดขายของอาหารพื้นเมืองทุกชนิด

๒๑) จังหวัดและกลุ่มจังหวัด ควรนำงบจังหวัดมาแก้ปัญหาความเป็นอยู่ของประชาชน และควรนำไปใช้แก้ปัญหาหนี้ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่รวมทั้งควรนำไปแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและปัญหาความยากจน

๒๒) งบจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ในพื้นที่ภาคตะวันออก ๘ จังหวัด ซึ่งมีป่ารอยต่อ ๕ จังหวัด มีข่าวสัตว์หรือช้างป่าออกมาทำร้ายประชาชนและพืชผลทางการเกษตร ควรมีแผนงานบูรณาการที่เกี่ยวกับการป้องกันแก้ไขปัญหาช้างป่าหรือดูแลชีวิตของประชาชน

๒๓) ควรมีการสนับสนุนงบประมาณและโครงการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมยกระดับราคาผลไม้เพื่อส่งออกหรือสนับสนุนการผลิตและจำหน่ายผลไม้ ในจังหวัดที่มีความโดดเด่นในเรื่องผลไม้

๒๔) มีโครงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่มีการก่อสร้างเขื่อนเรียงหินป้องกันตลิ่งริมทะเล ควรประเมินผลกระทบ ความจำเป็น และความคุ้มค่าก่อนดำเนินการในทุกจังหวัด

๒๕) ควรแก้ปัญหาเรื่องภัยแล้งที่ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคในพื้นที่ให้ประชาชนมีน้ำใช้อย่างเพียงพอ

๒๖) รัฐบาลควรทบทวนหลักเกณฑ์การจัดสรรงบประมาณให้กับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยต้องคำนึงถึงความจำเป็นและความเหลื่อมล้ำในเชิงพื้นที่ด้านโอกาสทางการศึกษา ด้านการสร้างรายได้ ด้านสาธารณสุข และความเจริญของแต่ละจังหวัดในปัจจุบัน

๒.๒๔ หน่วยงานของรัฐสภา

(๑) สถาบันพระปกเกล้า

๑) ควรพัฒนาภารกิจด้านการฝึกอบรม โดยพัฒนาหลักสูตรให้มุ่งเน้นเชิงคุณภาพ มากกว่าปริมาณ ขยายกลุ่มเป้าหมายให้ครอบคลุมทุกระดับ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ทั้งนี้การคัดเลือก